

и азъ плакахъ надъ ней, като гледахъ тебе да плачешъ, когато стояхме близо при гробъ-тъ му; азъ не помнѣхъ бащѣ си, но ты ми каза че былъ много добръ человекъ, и много благосклоненъ за мене и за тебе, и че ты го си обичала много. Но кой е другия-тъ ми баща? Видѣ ли го ты нѣкога? Гдѣ е? Желаяхъ твърдѣ много да ся научѣхъ за него.

М. Иванчо; ты имаше бащѣ като бѣше още малко дѣтенце; той бѣше и на Еленкѣ баща; бѣше мой стопанинъ: казуваше ся Иванъ. Но имашъ и другъ бащѣ, който живѣе горѣ на това синьо небо. Той е баща и на Еленкѣ, и менѣ и на всички-ты мѣжи, жены и дѣца, колкото сѣ въ тоя свѣтъ. Ако си добро дѣте, и правишь онова, което ти заповѣда да правишь, то като умрешъ, ще идешъ тамъ гдѣто е той, и той ще тя поеме, и ще тя направи да си вѣчно благополученъ.

И. Мамо, видѣла ли си нѣкога тогова бащѣ?

М. Не съмъ го видѣла, сыне мой; но имамъ една книжка, за него, и за онова, което сме длъжни да правимъ за да му угодимъ, та да ны обича тукъ, и когато умремъ, да приеме души-ты ни за да живѣятъ вѣчно заедно съ него въ онова прекрасно мѣсто, гдѣто сѣди той.

И. О, мамо, какъ ся казува тоя добръ и благъ баща, и какъ ся казува онова мѣсто, гдѣто сѣди той?